

vyhlášky č. 149/1988 Sb. pod položkou 29, tj. onemocnění kostí, kloubů, šlach a nervů končetin z dlouhodobého, nadměrného, jednostranného zatížení. V době pracovní neschopnosti žalobkyně žalovaný 1) smlouvou o prodeji části podniku ze dne 12.12.1994 s účinností k témuž datu prodal provoz slévárny v Ž. žalované 2) S. Ž. spol. s r.o. (od 2.4.2003 v konkursu). Podle lékařské zprávy MUDr. H. ze dne 25.1.1995 byla žalobkyně k tomuto datu „po operaci karpálního tunelu na pravé ruce a v důsledku těžké práce má sníženou (pracovní) schopnost vpravo“. Po ukončení pracovní neschopnosti žalobkyně dne 1.6.1995 nastoupila u žalovaného 1) na základě dohody o změně pracovní smlouvy ze dne 29.5.1995 jako účetní; tuto práci vykonávala až do 23.10.1997, kdy byl její pracovní poměr k žalovanému 1) rozváznán dohodou z důvodu odchodu do plného invalidního důchodu. Dne 7.12.1998 vystavila nemocnice v Ú., oddělní nemocí z povolání, hlášení nemoci z povolání (syndrom karpálního tunelu vpravo a radiální styloiditida vpravo) s datem zjištění ke dni 13.4.1995.

Za tohoto skutkového stavu je pro posouzení otázky, který z žalovaných nese odpovědnost za škodu způsobenou žalobkyni nemocí z povolání (tj. který z žalovaných je v daném sporu pasivně věcně legitimován), především podstatné, zda na základě smlouvy o prodeji části podniku ze dne 12.12.1994 přešla na žalovanou 2) práva a povinnosti z pracovněprávního vztahu žalobkyně k žalovanému 1), včetně závazku k náhradě škody způsobené žalobkyni nemocí z povolání.

Přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů je zákoníkem práce (ve znění účinném v době uzavření smlouvy o prodeji části podniku ze dne 12.12.1994, tj. ve znění účinném před 1.10.1995, kdy nabyt účinnosti zákon č. 118/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o státní sociální podpoře) upraven v ustanoveních § 249 až 251b (ustanovení § 251 zák. práce upravuje uspokojení nároků zaměstnanců zaměstnavatele, který byl zrušen). K přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů na jiného zaměstnavatele však dochází nejen podle uvedených ustanovení zákoníku práce, ale i v dalších případech stanovených právními předpisy (srov. např. § 59 odst. 3 nebo § 480 a § 487 obch. zák., § 27a zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání ve znění pozdějších předpisů, § 17 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů). K přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů od dosavadního zaměstnavatele (dosavadního subjektu odpovědnostního vztahu) na jiného zaměstnavatele může dojít toliko na základě právního předpisu, a je vyloučeno, aby nastal jen kupř. na základě smluvního ujednání zaměstnavatelských subjektů (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 9.6.1999 sp. zn. 21 Cdo 253/99, uveřejněný v časopise Soudní rozhledy č. 6, roč. 1999, a rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29.8.1994, sp. zn. 6 Cdo 82/94, uveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 38, roč. 1995). Proto již z tohoto hlediska nemůže mít - jak k tomu dospívá, byť z nepřiléhavých důvodů, i odvolací soud - právní význam skutečnost, zda vůbec, popřípadě v jakém rozsahu, byl v kupní smlouvě o prodeji části podniku uzavřené dne 12.12.1994 mezi žalovanými sjednán v rámci přechodu práv a povinností na nabyvatele též přechod pracovněprávních vztahů včetně závazků z odpovědnostního vztahu vůči žalobkyni, neboť v tomto směru není vůli účastníků přiznávána jakákoli relevance.

Převáděný podnik (jeho část tvořící samostatnou organizační složku) představuje jako organizovaný útvar nejen určitý soubor věcí, práv, a jiných majetkových hodnot, které slouží k plnění jeho úkolů. Organickou součástí tohoto souboru (jeho části) je i osobní prvek (zaměstnanci v něm působící). V zájmu zachování této jednoty hmotných, osobních i nehmotných složek podnikání, jež jsou ve svém souhrnu předpokladem ekonomické funkčnosti podniku, právní předpis stanoví, že práva a povinnosti vyplývající z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům podniku (jeho části) přecházejí z prodávajícího na kupujícího (srov. § 480, § 487 obch. zák.).

K základním právům a povinnostem vyplývajícím z pracovního poměru náleží - kromě jiného - povinnost (a právo) zaměstnavatele přidělovat zaměstnanci práci podle pracovní smlouvy, platit mu za vykonanou práci mzdu, vytvářet podmínky pro úspěšné plnění jeho pracovních úkolů a dodržovat ostatní pracovní podmínky stanovené právními předpisy nebo kolektivní nebo pracovní smlouvou, a tomu odpovídající povinnost (a právo) zaměstnance podle pokynů zaměstnavatele konat osobně